

Vad eleverna angår kan i det mesta samma resonemang föras. De som började på skolan skulle känna sig utvalda. En intensiv reklam för utbildningen resulterade snart i att långt fler sökte till hovslagareskolans kurser än vad som kunde tas emot. Logementen rustades upp. Arbetsdagarna fylldes med vettiga uppgifter. Hästar för skoning anskaffades - vi skodde om så behövdes gratis åt ridskolor runt Stockholm. För att eleverna skulle känna att de hade en arbetsmarknad att återvända till efter avslutad utbildning gjordes inventering av tillgången på hovslagareservice vid landets alla trav- och galoppbanor samt vid flertalet ridskolor. Vi kunde på så sätt skaffa oss en uppfattning om var behov av ytterligare hovslagare fanns.

För att öka den hästägande allmänhetens förståelse för vikten av ett regelbundet professionellt hovslageriarbete skrev undertecknad en mängd artiklar i hästsporttidningar, talade i radio etc. I avsikt att bredda basen för yrkeskåren lades så småningom ökad vikt vid klövvårdsutbildningen. Denna del av verksamheten var i mitten av sextiotalet fullständigt körd i botten.

Bönderna var ej motiverade att verka korna, mjölkpriset var dåligt, tillverkningen av verkstolar och handredskap hade praktiskt taget upphört. Vad göra? Vi tog kontakt med Lantbruksnämnderna - först i Halland. Vi satte igång 3 - 4 dagars kurser i klövvård i nämndernas regi. Vi gjorde ritningar på verkspiltor som så småningom resulterade i organiserad tillverkning av sådana. Svensk husdjursskötsel i Hållsta spelade här en viktig roll när det gällde att administrera både marknadsföringen av klövvården och tillverkning av spiltor och verktyg eller i förekommande fall svara för import från utlandet av utensilier som ej gick att få fram på hemmaplan.

Bildandet av Svenska Hovslagareföreningen skall ses i ljuset av den ovan skisserade situationen för 20 år sedan. Skulle hovslagarna kunna hävda sin specialitet och leva på sitt jobb måste de få en samhörighetskänsla, grupptillhörighet och yrkesstolthet. Leif Pettersson och undertecknad blev snabbt överens om att det var en "Svenska Hovslagareföreningen" som var den då "felande länken".

En hovslagare är något helt annat än någon vem som helst som råkar vara tilltagsen och händig nog för att kunna "tälja" av ett stycke av en fullvuxen hov och "spika" fast en sko. Han eller hon är en ✓